

Danmark om at sende yderligere styrker. Det drejer sig om en ubåd, og det drejer sig om andre maritime enheder, som det hedder. Det undrer os kraftigt, at Folketinget ikke er blevet bedre informeret om det, hverken her i Folketingssalen i fredags, hvor vi diskuterede de ting, eller i Nævnet, hvor vi flere gange har haft sagen på dagsordenen gennem den seneste tid.

I det hele taget kan det undre os, når vi tænker på den logik, regeringen hidtil har brugt i forbindelse med debatten om det danske militære engagement i Kosovo. Logikken er gået ud på, at hvis NATO siger, vi skal sende seks fly, så sender vi seks fly, og hvis NATO siger, vi skal sende fire fly, så sender vi fire fly. Den logiske følge heraf ville være, at hvis NATO bad os sende en ubåd, sendte vi en ubåd, men det vil vi altså ikke.

Vi kan være tilfredse med i Dansk Folkeparti, at Danmark ikke eskalerer konflikten yderligere ved at engagere sig på den måde at sende en ubåd; men det kan undre os, at den logik, regeringen og også de borgerlige partier i Folketinget, der går ind for aktioner dernede, hele tiden har brugt, nu pludselig er ændret til, at nu vil man altså ikke gøre det, NATO gerne vil have os til. Det kan undre os meget, men måske ligger der andet og mere bag ved henvendelsen omkring en ubåd, end der umiddelbart ligger på bordet for os. Men det kan regeringen måske svare bedre på.

Vi er tilfredse med, at der i nogle af de svar fra regeringen på spørgsmål, der er stillet i forbindelse med behandlingen af B 128, oplyses, at afsendelsen af nu i alt 10 F-16 fly efter vedtagelsen af at sende yderligere fire fly ikke vil medføre nogen problemer for løsningen af forsvarets øvrige opgaver. Det vil være sådan ifølge regeringens svar på spørgsmål nr. 23, der har med B 128 at gøre – nemlig hvor mange operative F-16 fly med mandskab der vil være tilbage til at tage sig af det hjemlige danske forsvaret i den periode, hvor de 10 F-16 fly er udsendt – at der fortsat vil være minimum 30 operative F-16 fly med mandskab til løsning af de hjemlige opgaver.

Det kan så undre os, når vi betænker, at der jo har været en meget kraftig debat om, hvorvidt der overhovedet var piloter nok til at holde de F-16 fly, vi har, i luften, men har altså noteret os svaret. Men vi noterer os også med tilfredshed, at regeringen altså mener, at der vil være 30 operative F-16 fly til rådighed, og vi håber også, det kommer til at stå ret tydeligt i

Folketingets forhandlinger, at vi kan regne med det fremover.

Så har vi også i Dansk Folkeparti spurgt lidt til, hvad der vil ske, hvis regeringen svarer nej til at afsende en dansk ubåd til styrken dernede, men svarer ja til at afsende en dansk korvet eller i det hele taget til at afsende flere soldater, deltage i landkrig, sende flere skibe, flere fly osv.: Hvordan er Folketingets stilling i den situation? Det er nemlig meget uklart ifølge beslutningsforslaget, om det er Folketinget eller Det Udenrigspolitiske Nævn, der skal træffe en sådan beslutning.

I forbindelse med det samråd, der har været her til morgen i Forsvarsudvalget, har vi fået klarhed over, at hvis der er tale om enheder, der skal i kamp, har regeringen lovet, at sagen kommer i Folketingssalen, for det er den forpligtet til fremover. Det håber vi at regeringen også vil bekræfte her i dag i forbindelse med debatten, så vi kan være sikre på, at hvis der skal afsendes styrker, som skal deltage i kamp eller kan komme til at deltage i kamp, skal Folketinget inddrages gennem behandlingen af et nyt beslutningsforslag her i Folketingssalen.

Vi håber selvfølgelig alt i alt, at vi kan regne med, at det er korrekte svar, der er blevet afgivet på de spørgsmål, vi har stillet. Vi har bedt om, at en del af spørgsmålene og svarene bliver optrykt i betænkningen, og jeg vil i øvrigt henviser til vores betænkning bidrag i forbindelse med debatten her i dag.

Afslutningsvis vil jeg også henvise til den artikel, der er i Berlingske Tidende i dag, hvor præsidenten for Institut for Internationale og Strategiske Studier, Robert Zoellick, kommer med en kritik af NATO's indsats indtil nu i området. Han siger, at enten må man gøre det, der skal til, eller også skal man helt lade være, og mit spørgsmål til regeringen er altså: Er man parat til at gøre det, der skal til, med landstyrker, og hvad det indebærer, eller er man snarere på vej til at sige: Det er nok med de bombekampagner, og vi burde måske slutte af her?

Jeg synes, man kunne ønske sig et klart svar, for med den udvikling, der har været indtil nu, hvor vi hele tiden bliver bedt om at sende flere styrker af sted, og hvor vi stort set også siger ja til alt, går det i retning af, at man er villig til at gøre det, der skal til. Vi betvivler, at en landkrig vil kunne vende udviklingen, men med de ord, der er blevet sagt, og med de beslutninger, der er blevet taget fra regeringens side, tyder alt på,